

חדשות האגודה –ינואר 2023 The Israeli Society for Science Fiction and Fantasy

תל אביב: מועדון הקריאה יעסוק בספר "מכשפות מאז ולעולם" מאת אליקס א. הארו. המועדון יתקיים ביום חמישי, 26.1.2023, ב-20:00. המועדון יתקיים בדירה בת". לקבלת המיקום יש להירשם במייל של דפנה קירש. בדף האירוע בפייסבוק.

ירושלים: מועדון הקריאה יתקיים ביום חמישי, 26.1.2023, בשעה 20:00, יעסוק בספר "לורד העקעק" מאת קיי ג'יי צ'רלס. לפרטים על המפגשים של המועדון הקריאה ניתן להצטרף לקבוצת הפייסבוק: מועדון הקריאה הירושלמי של האגודה, או ליצור קשר במייל עם מרכזת המועדון בירושלים - גלי אחיטוב, ולהצטרף לקבוצת הוואטסאפ של המועדון.

כל האירועים של האגודה מופיעים בלוח האירועים (שפע אירועים מעניינים, הרצאות, סדנאות, מפגשים ועוד) לקבלת עדכונים שוטפים על מפגשי מועדון הקריאה ברחבי הארץ ניתן להצטרף לרשימת התפוצה או בדף האגודה בפייסבוק.

Society information is available (in Hebrew) at the Society's site: <http://www.sf-f.org.il>

This month's roundup:

- More Yiddish-related SF material dedicated to my dear departed father, David Botwinik (ע"ה - ה' - ס"ח):
  - Tribute to Ursula le Guin, who passed away 5 years ago, by Yoel Matveyev: "Empathy for the Jews"
  - Next time: Part F of the Yiddish SF short story "Kamf-Nign" by Leybl Botwinik (with English translation)
- Next time: Star trek vs. Star Trek vs. Star Trek
- RENEWAL: Sheer Science – Growing young again
- Book review: "More Zion's Fiction"
  - Story #15: "Set in Stone" – by Yael Furman

Our usual tidbits from the Web.

– Your editor, Leybl Botwinik

CitySlicker – by Jose Sanchez

Yiddish-related SF material

The continuing story – “קאַמף-ניגון” [KAMF-NIGN=Battle Melody/Tune] (by Leybl Botwinik) – will be back with us next month. Meantime, enjoy the following:

A tribute to her memory:

5 years since the passing of Ursula Kroeber le Guin (1929-2018)

GETTY IMAGES

The famous writer Ursula le Guin די באַרימטע שרייבערין אורסולאַ לע גויין

Ursula Le Guin’s Empathy for the Jews

By Yoel Matveyev

Originally Published February 06, 2018 in the Yiddish Forward

Many lovers of science fiction will surely remember that in her first novel, "Rocannon's World", which was published in the year 1966, the famous writer Ursula Le Guin described the magnificent planet "Fomalhaut b".

In the year 2008, I wrote in the "Forward" (anonymous - for the column "Curiosities around the world") that the astronomers had indeed discovered a planet in the orbit of "Fomalhaut b".

As it turns out, it is quite a cold, dark celestial body, similar to Neptune; Such a life, as described by Le Guin in her book, cannot flourish there. In this way, this book is a good example of creative intuition. The writer, who often looked at the sky with great curiosity and knew astronomy well, correctly "perceived" a planet around the distant star.

In the year 1982, in Le Guin's collection of stories "The Compass Rose", a story, "The Eye Altering", about the Jewish colony "The New Zion" appeared. Illuminated by the star NSC 641 (an imaginary one; there is no such star in the official astronomical list), working hard, the colonists hope to turn their new home into a place that reminds at least a little of the old Jerusalem, Haifa, Tel Aviv, America, Europe.

אורסולאַ לע גוינס מיטגעפיל פאַר ייִדן

פֿון יואל מאַטוועיעוו

<http://yiddish.forward.com/articles/208000/ursula-le-guin-s-empathy-for-the-jews/#ixzz56KeawFu>

א סך ליבהאַבער פֿון וויסנשאַפֿטלעכער פֿאַנטאַסטיק וועלן זיך זיכער דערמאָנען, אז אין איר ערשטן ראָמאַן, „ראַקאַנאָנס וועלט“, וועלכער איז אַרויס אינעם יאָר 1966, האָט די באַרימטע שרייבערין אורסולאַ לע גויין באַשריבן דעם פּרעכטיקן פּלאַנעט „פֿאָמאַלהאַוט צוויי.“

אינעם יאָר 2008 האָב איך געשריבן אינעם „פֿאָרווערטס“ (אַנאָנים — פֿאַר דער רובריק „שיקאַוועסן אַרום דער וועלט“), אז די אַסטראָנאָמען האָבן טאַקע אַנטדעקט אַ פּלאַנעט אויף דער אַרביט פֿון „פֿאָמאַלהאַוט צוויי.“

ווי עס זעט אויס, איז עס גאַר אַ קאַלטער, טונקעלער הימל־קערפּער, ענלעך צו נעפטון; אזאָ לעבן, ווי לע גויין האָט באַשריבן אין איר בוך, קאָן דאָרטן נישט בליען. פֿון דעסט וועגן, איז דאָס בוך אַ גוטער בייִשפּיל פֿון דער שעפּערישער אינטוויזיע. די שרייבערין, וועלכע האָט מיט גרויס ניגער אָפֿט געקוקט אויפֿן הימל און גוט געקענט אַסטראָנאָמיע, האָט ריכטיק „דערזען“ אַ פּלאַנעט אַרום דעם ווייטן שטערן.

אינעם יאָר 1982 איז אין לע גוינס זאַמלונג דערציילונגען „דער קאָמפּאַס רויז“ דערשינען אַ מעשה, „דאָס געביטענע אויג“, וועגן דער ייִדישער קאָלאָניע „דער נייער ציון“. באַלויכטן פֿונעם שטערן NSC 641 (אַן אויסגעטראַכטער; אין דער אָפּיציעלער אַסטראָנאָמישער ליסטע איז אזאָ שטערן נישטאַ), האָרעווען די קאָלאָניסטן שווער, האָפֿנדיק צו פֿאַרוואַנדלען זייער נייע היים אין אַן אַרט, וואָס דערמאָנט כאַטש אַ ביסל דעם אַלטן ירושלים, חיפּה, תּל־אַבֿיבֿ, אַמעריקע, איראָפּע.

The doctor, Mary, whom the local children call "Aunt Mimi", could not have children of her own; They were all either stillborn, or died immediately after birth, due to the toxic environment of the planet. During her long career, Mary had seen more than enough of such unfortunate cases. Looking at the sky, she remembers the chapter of the Psalms "On the Rivers of Babylon" and recalls Jerusalem, which remained far away in the cosmos.

In order to help the residents of the 20 settlements of the "New Zion", the local doctors came up with a medicine that more or less helps tolerate the local disgusting and poisonous food. One of Miriam's healthiest patients, Gennady Borisovich, born and raised on the new planet, decided to conduct an experiment on himself and stopped taking the pills. Mary was shocked at first but discovered that Gennady actually felt better without the medication.

Later, she understood that the new generation of space immigrants no longer needed pills and felt comfortable in the new world. Rather, they would no longer be able to eat the usual foods of the old world; For them it is actually a poison. When one of the settlements gave him an idea to produce paper, Gennady Borisovitch began to draw; The public can see in his landscapes, that NSC 641 really looks like a comfortable home.

Why am I telling this? On January 22, 2018, Ursula Le Guin, winner of a number of American and international prizes, died at the age of 88. Regardless of her respectable age, it was thought that she would live forever – always surprising, creative, and sometimes controversial.

A daughter of the American writer and ethnographer Theodora Kracow and the anthropologist Alfred Lewis Kroeber, Le Guin herself was not Jewish, but her works are full of compassion for refugees and immigrants, including Jews; The themes of exile, failed and real redemptions, success, and failure in a foreign and ugly environment, are very often found in her books. That is why she was quite popular among Jewish readers – especially among progressive and left-leaning readers.

Le Guin was known as an anarchist left thinker. Compared to the political activists, however, she always wrapped her thoughts in charming literary forms. In the above-mentioned story, for example, there is an interesting paradox. It is not clearly explained why the inhabitants of the "New Zion" had to leave our planet, but it is hinted at, that one of the

די דאקטערשע מרים, וואָס די אַרטיקע קינדער רופֿן זי אָן „ממע מימי“, האָט אַליין נישט געקאָנט האָבן אייגענע קינדער; זיי זענען אַלע אָדער געבוירן געוואָרן טויט, אָדער געשטאָרבן גלייך נאָכן געבורט, צוליב דער גיפֿטיקער סביבה פֿון דעם פֿלאַנעט. במשך פֿון איר לאַנגער קאַריערע, האָט מרים געזען מער ווי גענוג אַזעלכע אומגליקלעכע פֿאַלן. קוקנדיק אויפֿן הימל, דערמאָנט זי זיך דעם תהילים-קאַפּיטל „על נהרות בבל“ און דערמאָנט זיך וועגן ירושלים, וואָס איז געבליבן ווייט אַוועק אין קאָסמאָס.

פדי צו העלפֿן די תושבים פֿון די 20 ייִשובֿים פֿונעם „נייעם ציון“, האָבן די אַרטיקע דאָקטוירים צוגעטראַכט אַ מעדיקאַמענט, וואָס העלפֿט מער אָדער ווייניקער פֿאַרטראָגן די אַרטיקע עקלדיקע און גיפֿטיקע שפּיז. איינער פֿון מרימס געזינטסטע פּאַציענטן, גענאַדי באַריסאָוויטש, געבוירן און דערצויגן שוין אויף דעם נייעם פֿלאַנעט, האָט באַשלאָסן דורכצופֿירן אַן עקספּערימענט איבער זיך און אויפֿגעהערט צו נעמען די פּילן. מרים האָט זיך צוערשט איבערגעשראָקן, אָבער אַנטדעקט, אַז גענע פֿילט זיך בעסער דווקא אָן די מעדיקאַמענטן.

שפעטער האָט זי פֿאַרשטאַנען, אַז דער נייער דור קאָסמאָס-אימיגראַנטן דאַרף נישט מער קיין פּילן און פֿילט זיך באַקוועם אין דער נייער וועלט. אַדרכה, וואָלטן זיי מער נישט געקאָנט עסן די געוויינטלעכע מאַכלים פֿון דער אַלטער וועלט; פֿאַר זיי איז עס דווקא אַ סם. ווען איינער פֿון די ייִשובֿים האָט זיך געגעבן אַן עצה צו פֿראָדוצירן פּאַפּיר, הייבט אָן גענאַדי באַריסאָוויטש צייכענען; דער עולם זעט, אַז אויף זיינע פּייזאַזשן זעט אויס NSC 641 טאַקע ווי אַ באַקוועמע היים.

אַנטקעגן וואָס דערצייל איך דאָס? דעם 22סטן יאַנואַר איז אורסולאַ לע גוויין, געווינערין פֿון אַ גאַנצער ריי אַמעריקאַנער און אינטערנאַציאָנאַלע פּריזן, געשטאָרבן ביי 88 יאָר. נישט געקוקט אויף איר בפּבּודיקן עלטער, האָט זיך געדאַכט, אַז זי וועט אייביק לעבן — אַלעמאָל חידושידיק, שעפֿעריש און צומאָל קאַנטראָווערסאַל.

אַ טאַכטער פֿון דער אַמעריקאַנער שרײַבערין און עטנאָגראַפֿין טעאָדאָראַ קראַקאָו און דעם אַנטראָפּאָלאָג אַלפֿרעד לויס קרעבער, איז לע גוויין אַליין נישט געווען קיין ייִדישע אָבער אירע ווערק זענען פֿול מיטן מיטגעפֿיל צו פּליטים און אימיגראַנטן, אַרײַנגערעכנט ייִדן; די טעמעס פֿון גלות, דורכגעפֿאַלענע און עכטע גאולות, דערפֿאַלג און מפּלה אין אַ פֿרעמדער העסלעכער סביבה, טרעפֿן זיך אין אירע ביכער זייער אָפֿט. דערפֿאַר איז זי טאַקע פּאָפּולער ביי ייִדישע ליינער — בפרט ביי פּראָגרעסיווע און לינק-געשטימטע.

לע גוויין איז געווען באַקאַנט ווי אַן אַנאַרכיסטישע לינקע דענקערין. אין פֿאַרגלייך מיט די פּאָליטישע אַקטיוויסטן, האָט זי אָבער אַלעמאָל איינגעוויקלט אירע געדאַנקען אין חנעוודיקע ליטעראַרישע פֿאָרמען. אין דער דערמאָנטער מעשה, למשל, שטעקט אָן אינטערעסאַנטער פֿאַראַדאָקס. עס ווערט נישט קלאָר דערקלערט, פֿאַרוואָס די תושבים פֿונעם „נייעם ציון“ האָבן געמוזט פֿאַרלאָזן אונדזער ערד, אָבער עס ווערט ברמז דערמאָנט, אַז איינער פֿון די

oldest inhabitants, Commander Marka, led the "exile fleet" in order to escape from Earth.

Ironically, the residents called the new home "Zion", although their historical home remained far away. In the same way, a Russian immigrant with a name like Gennady Borisovich can feel uncomfortable in the real Land of Israel. He was expelled from his old home, and in the new country everything feels strange, difficult, and even toxic. Where was the real home – in Kishenev, Kiev, or in the incomprehensibly hot Negev desert? Of course, the fantastic genres make it possible to add a grotesque element to the social analysis of possible real situations.

In another story, "Newton's Sleep", Le Guin tells us about a group of Jewish scientists who came to live with their families on a huge satellite that orbits the moon. As a result of a secret experiment, 800 of the best and smartest people on earth were selected to create a kind of cosmic Noah's Ark.

The Earth suffers from wars, ecological problems, contaminated with radiation. Many people suffer from genetic problems and die from strange infections that have spread due to their own fault. Esther, a 15-year-old Jewish girl, is almost completely blind and is waiting on the satellite for a complicated operation in order to receive new implanted eyes. Her father, Isaac, is a highly educated scientist, but sometimes a difficult person.

The inhabitants thought that their lives would be happy on the satellite, because the very "cream" of humanity gathered there. In fact, it soon turned out that they had imported all the problems of the abandoned planet, including anti-Semitism and discrimination against invalids. Only three black scientists were allowed on the satellite because of racist theories of the project creators. In fact, a fascist order prevails – apparently, as a necessary means to rebuild humanity from scratch.

The residents get tired of life in Space, and they gradually go crazy, imagining seeing images of their old home. Isaac, the most rational among the insane-going inhabitants of the satellite, in the end also goes mad; Everyone falls into a delirium, where they dream that they are below, on the ground. Esther says to her father: "You see, now we can go down." The ground "down" is only a hallucination.

Although the new home is equipped with the most modern scientific innovations and technologies, the residents yearn for the old world so strongly, that they

עלטסטע תושבים, דער קאמאנדיר מארקא, האָט אָנגעפֿירט מיטן „גלות־פֿלאַט“, כדי צו אַנטלויפֿן פֿון דער ערד.

איראַניש, האָבן די תושבים אָנגערופֿן די נייע היים „ציון“, הגם זייער היסטאָרישע היים איז געבליבן ווייט אַוועק. פֿונקט אַזוי, קאָן אַ רוסישער אימיגראַנט מיטן נאָמען גענאַדי באַריסאָוויטש זיך פֿילן אומבאַקוועם אינעם רעאַלן ארץ־ישׂראל. פֿון דער אַלטער היים איז ער פֿאַרטריבן געוואָרן, און אינעם נייעם לאַנד פֿילט זיך אַלץ פֿרעמד, שווער און אַפֿילו גיפֿטיק. וווּ איז געווען די אמתע היים – אין קעשענעוו, קיעוו אָדער דעם אומפֿאַרשטענדלעכן הייסן נגב־מידבר? אַודאי, דערמעגלעכן די פֿאַנטאַסטישע זשאַנערס צוצוגעבן אַ גראַטעסק־עלעמענט צום סאַציאַלן אַנאַליז פֿון מעגלעכע רעאַלע סיטואַציעס.

אין אַן אַנדער דערציילונג, „ניוטאָנס שלאָף“, דערציילט לע גוויין וועגן אַ גרופּע ייִדישע וויסנשאַפֿטלער, וואָס זענען אָנגעקומען צו וווינען מיט זייערע משפּחות אויף אַ ריזיקן סאַטעליט, וואָס דרייט זיך אויף דער אַרביט פֿון דער לב־נה. ווי אַ רעזולטאַט פֿון אַ געהיימען עקספּערימענט, האָט מען אויף דער ערד אויסגעקליבן 800 פֿון די סאַמע בעסטע און קליגסטע מענטשן, כדי צו שאַפֿן אַ מין קאָסמישע נחש תיב־ה.

די ערד ליידט פֿון מלחמות, עקאָלאָגישע צרות, אַפּגעסמט מיט ראַדיאַציע. אַ סך מענטשן ליידן פֿון גענעטישע פֿראַבלעמען און שטאַרבן פֿון מאַדנע אינפֿעקציעס, וואָס האָבן זיך פֿאַרשפּרייט צוליב זייער אייגענער שולד. אסתר, אַ 15־יאָריק ייִדיש מיידל, איז כמעט אינגאַנצן בלינד און וואַרט אויפֿן סאַטעליט אויף אַ קאָמפּליצירטער אַפּעראַציע, כדי צו באַקומען נייע אימפּלאַנטירטע אויגן. איר טאַטע, יצחק, איז גאָר אַ געבילדעטער וויסנשאַפֿטלער, אָבער צומאַל אַ שווערער מענטש.

די תושבים האָבן געמיינט, אַז אויפֿן סאַטעליט וועט זייער לעבן זיין גליקלעך, ווייל דאָרטן האָט זיך פֿאַרזאַמלט די סאַמע „סמעטענע“ פֿון דער מענטשהייט. למעשה, האָט זיך באלד אַרויסגעוויזן, אַז אלע צרות פֿונעם פֿאַרלאַזטן פֿלאַנעט האָבן זיי אימפּאַרטירט, אַריינגערעכנט דעם אַנטיסעמיטיזם און דיסקרימינאַציע פֿון אינוואַלידן. בלויז דריי שוואַרצע וויסנשאַפֿטלער האָט מען אַריינגעלאַזט אויפֿן סאַטעליט צוליב ראַסיסטישע טעאָריעס פֿון די פֿראַיעקט־שאַפֿער. עס הערשט פֿאַקטיש אַ פֿאַשיסטישע אָרדענונג — פֿלומרשט, ווי אַ נייטיקער מיטל איבערצובויען די מענטשהייט פֿון סיני.

דאָס לעבן אינעם קאָסמאָס ווערט נימאס די תושבים, און זיי ווערן ביסלעכווייז משוגע, זעענדיק אויף דער וואָר אימאַזשן פֿון זייער אַלטער היים. יצחק, דער סאַמע ראַציאָנעלער צווישן די משוגע־ווערנדיקע איינוווינער פֿונעם סאַטעליט, ווערט צום סוף אויך משוגע; יעדער איינער פֿאַלט אַריין אין אַ דעליריום, וווּ זיי חלומט זיך, אַז זיי געפֿינען זיך אונטן, אויף דער ערד. אסתר זאָגט איר טאַטן: „דו זעסט, איצט מעגן מיר שוין אַראָפּגיין.“ די ערד „אַראָפּ“ איז אָבער בלויז אַ האַלוצינאַציע.

הגם די נייע היים איז אויסגעשטאַט מיט די מאָדערנסטע וויסנשאַפֿטלעכע חידושים און טעכנאָלאָגיעס, בענקען די תושבים אַזוי שטאַרק נאָך דער אַלטער וועלט, אַז זיי הייבן אָן חלומען

start dreaming about it and reject the real world – their satellite – from their minds as some ugly illusion.

Surely some readers of the late writer will continue to consider her works from a Jewish perspective. For example, in January 2014, Rabbi Alana Suskin published an article in which she emphasized that Le Guin would support the "open Halle!" based on fantastic works about the sorcerer named Ged, which have no direct relation to Jews.

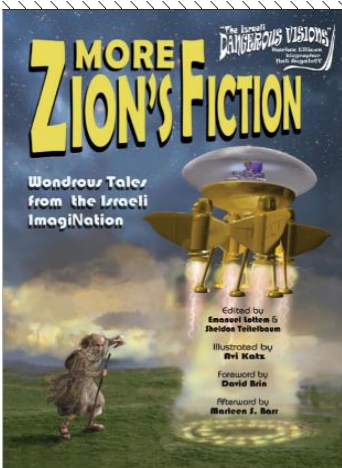
Who knows... In her essay about the anarcho-communist planet Antares, Le Guin, as the critics suspect, actually praised the left-wing Zionism of the kibbutzniks in the style of "Poaley-Zion".

The rich literary heritage that the writer left behind will certainly occupy generations of researchers. Honored be her memory!

דערפון און ווארפן אַרויס פֿון דער זייער קאַפּ די רעאַלע וועלט — זייער סאַטעליט — ווי אַ מיואסע אילוזיע.

זיכער וועלן אַ טייל לייענער פֿון דער פֿאַרשטאַרבענער שרייבערין ווייטער באַטראַכטן אירע ווערק פֿונעם ייִדישן קוקווינקל. למשל, אין יאַנואַר 2014 האָט די ראַבינערטע אַלאַנאַ סוסקיין פֿאַרעפֿנטלעכט אַן אַרטיקל, וווּ זי באַטאָנט, אַז לע גוויין וואָלט געשטיצט דעם „אָפֿענעם הלל“, אויפֿן סמך פֿון פֿאַנטאַסטישע ווערק וועגן דעם פֿישוף־מאַכער מיטן נאָמען געד, וואָס האָבן נישט קיין דירעקט שניכות צו ייִדן. ווער ווייסט... אין איר ראָמען וועגן דעם אַנאַרכאָ־קאָמיוניסטישן פּלאַנעט אַנטאַרעס, האָט לע גוויין, ווי עס זענען משער די קריטיקער, דווקא געלויבט דעם לינקן ציוניזם פֿון די קיבוצניקעס בנוסח „פּוועלי־ציון“.

די ריכע ליטעראַרישע ירושה, וואָס די שרייבערין האָט איבערגעלאָזט, וועט זיכער פֿאַרנעמען גאַנצע דורות פֿאַרשער. כּבֿוד איר אַנדענק!

MORE ZION's FICTION – Review #12

Set in Stone – By Yael Furman

(Translation - Sarit Shalhevet)

(e-Book: p269-297)

The 15th story also has no connection to Israel, though it does have 2 main characters with Israeli sounding names: Tzahi and Esty.

The story reminds me a bit of the 2006 movie “*Night at the Museum*” and is about a statue who can see and think... This tale is markedly different, in that it is more akin to a horror story like one of those wax museum horror movies

(see “<https://www.comingsoon.net/movies/features/769127-9-weird-wax-museum-horror-movies>)

<http://zionfiction.com/>

Interestingly enough, Marleen S. Barr makes a similar connection

to the same movie, in her expose found as the **Afterword** to this collection of SF stories on page 381, regarding “*The Language of Israeli Science Fiction*”.

With regard to this particular story, she writes:

“Israeli science fiction uses words differently. Yael Furman’s pervasive use of the word “guard” in “*Set in Stone*” ... exemplifies this point. Her story about museum statues coming alive uses “guard” in a manner differing from how this word is understood in the film *Night at the Museum*.

Unlike the film, Furman’s story evokes concentration camp guards. Reading the Israeli story differs from viewing the American film.

In a larger sense, in order fully to understand Israeli science fiction – in order to avoid misreading – it is necessary to be fluent in Israeli cultural conventions. This necessity is crucial to the extent that even though I am a Jewish science fiction scholar, because I lack Israeli cultural fluency, I am oblivious to some of the play of meanings which comprise Israeli science fiction texts. I am unable to crack all of the textual codes.”

Of course, inanimate objects coming alive when no humans are around is nothing new – we saw that in *Toy Story*, in *Gnomeo and Juliet*, and many other tales.

An excellent story.

Look forward to more short reviews of “More Zion’s Fiction” in our upcoming issues

Sheer* Science: Old mice grow young again in study. Can people do the same?

(* Title in memory of Aharon Sheer (ל"ט) – Founding Editor)

By Sandee LaMotte, CNN

CNN —

In Boston labs, old, blind mice have [regained their eyesight](#), developed smarter, younger brains and built healthier muscle and kidney tissue. On the flip side, young mice have prematurely aged, with devastating results to nearly every tissue in their bodies.

The experiments show aging is a reversible process, capable of being driven “forwards and backwards at will,” said anti-aging expert David Sinclair, a professor of genetics in the Blavatnik Institute at Harvard Medical School and codirector of the Paul F. Glenn Center for Biology of Aging Research.

Our bodies hold a backup copy of our youth that can be triggered to regenerate, said Sinclair, the senior author of a new paper showcasing the work of his lab and international scientists.

The combined experiments, [published for the first time Thursday in the journal Cell](#), challenge the scientific belief aging is the result of genetic mutations that undermine our DNA, creating a junkyard of damaged cellular tissue that can lead to deterioration, disease and death.

Read more here: <https://www.cnn.com/2023/01/12/health/reversing-aging-science-wellness/index.html>

Fun from the Web

- [Pentagon releases its long-awaited 2022 UFO report](https://www.space.com/pentagon-2022-ufo-uap-report)
- [SpaceX launches NASA satellite to study world's water, sticks rocket landing](https://www.space.com/spacex-launches-nasa-swot-water-monitoring-satellite)
- [Astronomers discover strange twin alien planets might be water worlds](https://www.space.com/exoplanets-potential-water-worlds-discovered)

TV&MOVIES

- [Final frontier: 'Star Trek: Nemesis' marked the end of an era 20 years ago today](https://www.space.com/star-trek-nemesis-20th-anniversary)

GAMES

- ['Star Wars Jedi: Survivor' trailer reveals epic lightsaber battles and Force powers](https://www.space.com/star-wars-jedi-survivor-trailer-game-awards)

MORE NEXT TIME!

For Comments: E-mail: leybl_botwinik@yahoo.com. Tel: Leybl Botwinik +972-54-537-7729
 Editor: Leybl Botwinik. Founding Editor: Aharon Sheer (ל"ט). Logo by: Miriam Ben-Loulu (ל"ט).
 For free email delivery (PDF format) write to leybl_botwinik@yahoo.com
 Copyright © 2022 — Archives at: <http://www.kulichki.com/antimir/cybercozen>
 Also (archived issues from 2014+) at: <http://fanac.org/fanzines/CyberCozen/>
 And <http://efanzines.com/CyberCozen/index.htm>
 All rights reserved to specified authors and artists © כל הזכויות שמורות למחברים וליוצרים